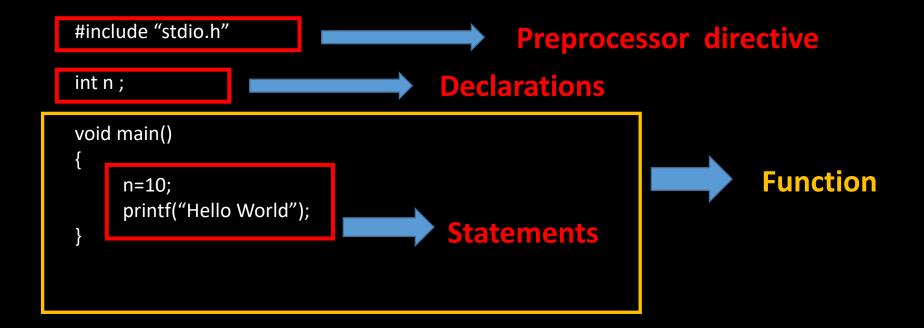
BASIC C++ PROGRAMMING

- Basic C++ Structor
- Variable & Input
- If, If-else, Switch case
- Loop
- Operator

ตัวแปร Variable

คำสังแสดงพลบนหน้าจอ

printf("ข้อมูลที่ต้องการแสดง",ตัวแปร);

```
EX. printf("Hello World");
    printf("%d",10);
```

รหัส	ความหมาย
% с	ใช้กับตัวแปรที่เก็บค่าที่เป็นตัวอักษรเพียงตัวเดียว
% s	ใช้กับตัวแปรที่เก็บค่าที่เป็นข้อความที่เก็บในตัวแปรชุด
% d	ใช้กับตัวแปรที่เก็บค่าที่เป็นเลขจำนวนเต็ม
% u	ใช้กับตัวแปรที่เก็บค่าที่เป็นเลขจำนวนเต็มบวก
% f	ใช้กับตัวแปรที่เก็บค่าที่เป็นเลขทศนิยม
% е	ใช้กับตัวแปรที่เก็บค่าที่เป็นเลขทศนิยมในรูป e ยกกำลัง
% x	ใช้กับตัวแปรที่เก็บค่าที่เป็นค่าเลขฐานสิบหก
% o	ใช้กับตัวแปรที่เก็บค่าที่เป็นค่าเลขฐานแปด
% p	ใช้กับตัวแปรที่เก็บค่าที่เป็นตัวชี้ตำแหน่ง (pointer)

คำสังรับค่าจาก Keyboard

scanf("ข้อมูลที่ต้องการแสดง",ตัวแปร);

```
EX. int a; scanf("%d",&a);
```

รหัส	ความหมาย
% с	ใช้กับตัวแปรที่เก็บค่าที่เป็นตัวอักษรเพียงตัวเดียว
% s	ใช้กับตัวแปรที่เก็บค่าที่เป็นข้อความที่เก็บในตัวแปรชุด
% d	ใช้กับตัวแปรที่เก็บค่าที่เป็นเลขจำนวนเต็ม
% u	ใช้กับตัวแปรที่เก็บค่าที่เป็นเลขจำนวนเต็มบวก
% f	ใช้กับตัวแปรที่เก็บค่าที่เป็นเลขทศนิยม
% е	ใช้กับตัวแปรที่เก็บค่าที่เป็นเลขทศนิยมในรูป e ยกกำลัง
% x	ใช้กับตัวแปรที่เก็บค่าที่เป็นค่าเลขฐานสิบหก
% o	ใช้กับตัวแปรที่เก็บค่าที่เป็นค่าเลขฐานแปด
% p	ใช้กับตัวแปรที่เก็บค่าที่เป็นตัวชี้ตำแหน่ง (pointer)

ตัวแปร Variable

Type Variable_Name, Variable_Name ...;

Ex. int n1;

ประกาศให้ตัวแปร n1 คือตัวแปรที่เก็บข้อมูลหนิดเลขจำนวนเต็ม

ชนิดของตัวแปร	ขนาด (bits)	ขอบเขต	ข้อมูลที่เก็บ
char	8	-128 ถึง 127	ข้อมูลชนิดอักขระ ใช้เนื้อที่ 1 byte
unsigned char	8	0 ถึง 255	ข้อมูลชนิดอักขระ ไม่คิดเครื่องหมาย
int	16	-32,768 ถึง 32,767	ข้อมูลชนิดจำนวนเต็ม ใช้เนื้อที่ 2 byte
unsigned int	16	0 ถึง 65,535	ข้อมูลชนิดจำนวนเต็ม ไม่คิดเครื่องหมาย
short	8	-128 ถึง 127	ข้อมูลชนิดจำนวนเต็มแบบสั้น ใช้เนื้อที่ 1 byte
unsigned short	8	0 ถึง 255	ข้อมูลชนิดจำนวนเต็มแบบสั้น ไม่คิดเครื่องหมาย
long	32	-2,147,483,648 ถึง 2,147,483,649	ข้อมูลชนิดจำนวนเต็มแบบยาว ใช้เนื้อที่ 4 byte
unsigned long	32	0 ถึง 4,294,967,296	ข้อมูลชนิดจำนวนเต็มแบบยาว ไม่คิดเครื่องหมาย
float	32	3.4*10e(-38) ถึง 3.4*10e(38)	ข้อมูลชนิดเลขทศนิยม ใช้เนื้อที่ 4 byte
double	64	3.4*10e(-308) ถึง 3.4*10e(308)	ข้อมูลชนิดเลขทศนิยม ใช้เนื้อที่ 8 byte
long double	128	3.4*10e(-4032) ถึง 1.1*10e(4032)	ข้อมูลชนิดเลขทศนิยม ใช้เนื้อที่ 16 byte

ตัวแปร Variable

```
#include "stdio.h"
              Global
int number1; 🛑
void sum()
                          Local
   int number2;
   number1 = 13;
   number2 = 12;
main()
                           Local
   int number3;
   number1 = 13;
   number3 = 11;
```

ค่าคงที่ Constants

การประกาศค่าคงที่ทำได้ 2 แบบ

const type variable_name = value;

```
const int runTime = 100;
```

#define constants_name value

#define runtime 100

ตัวตำเนินการทางคณิตศาสตร์

ตัวดำเนินการ	กระบวนการ	ข้อมูลที่ถูกกระทำ	ข้อมูลผลลัพธ์
+	บวก (Addition)	จำนวนเต็ม,จำนวน จริง	จำนวนเต็ม,จำนวน จริง
-	ลบ (Subtraction)	จำนวนเต็ม,จำนวน จริง	จำนวนเต็ม,จำนวน จริง
*	คูณ (Multiplication)	จำนวนเต็ม,จำนวน จริง	จำนวนเต็ม,จำนวน จริง
/	หาร (Real Number Division)	จำนวนเต็ม,จำนวน จริง	จำนวนจริง
%	การหารแบบเอาเศษ (Modulus)	จำนวนเต็ม	จำนวนเต็ม

ตัวตำเนินการทางเปรียบเทียบ

ตัวดำเนินการ	การกระทำ
==	เท่ากับ
!=	ไม่เท่ากับ
<=	น้อยกว่าหรือเท่ากับ
>=	มากกว่าหรือเท่ากับ
>	มากกว่า
<	น้อยกว่า

ตัวตำเนินการทางตรรกะ

ตัวดำเนินการ	การกระทำ
8.8.	ดำเนินการ AND ค่าสองค่า ถ้าค่าทั้งสองเป็นจริง ผลลัพธ์จะ เป็นจริง
	ดำเนินการ OR ค่าสองค่า ถ้าค่าทั้งสองเป็นเท็จ ผลลัพธ์จะเป็น เท็จ
!	ดำเนินการ NOT เปลี่ยนค่า จากจริงเป็นเท็จ จากเท็จเป็นจริง

ตัวตำเนินการเพิ่มค่าลดค่า

ตัวดำเนินการ	นิพจน์	ความหมาย
++ (Prefix)	++a	เพิ่มค่าให้กับ a หนึ่งค่าก่อน จึงนำค่าใหม่ของ a ในนิพจน์นี้ไป ใช้
++ (Postfix)	a++	นำค่าปัจจุบันของ a ในนิพจน์นี้ไปใช้ก่อน จึงเพิ่มค่าให้กับ a หนึ่งค่า
(Prefix)	b	ลดค่าให้กับ b หนึ่งค่าก่อน จึงนำค่าใหม่ของ b ในนิพจน์นี้ไปใช้
(Postfix)	b	นำค่าปัจจุบันของ b ในนิพจน์นี้ไปใช้ก่อน จึงลดค่าให้กับ b หนึ่งค่า

รูปแบบการตรวจสอบเงื่อนไข if

```
if (เงื่อนไข)
{
คำสั่ง;
}
```

- ก้าเงื่อนไขเป็นจริง จะทำคำสั่งภายบล็อกปีกกาของ if
- ก้าเงื่อนไขเป็นเท็จ จะทำคำสั่งต่อจากบล็อกปีกาปิดของ if

รูปแบบการตรวจสอบเงื่อนไข if ... else

```
if (เงื่อนไข)
        คำสั่ง:
else
```

- ก้าเงื่อนไขเป็นจริง จะทำคำสั่งภายใน บล็อกปีกกาของ if
- ก้าเงื่อนไขเป็นเท็จ จะทำคำสั่งภายใน
 บล็อกปีกกาของ else

รูปแบบการตรวจสอบเงื่อนไข if ... else if

```
if (เงื่อนไข 1)
       คำสั่ง:
else if (เงื่อนไข 2)
```

- ก้าเงื่อนไข 1 เป็นจริง จะทำคำสั่งภายใน บล็อกปีกกาของ if
- ก้าเงื่อนไขเป็นเท็จ จะตรวจสอบเงื่อนไข 2
 ก้าเป็นจริงถึงจะทำ

รูปแบบการตรวจสอบเงื่อนไข switch case

```
switch (ตัวแปรที่จะตรวจสอบ) {
    case ค่าที่สั่งให้ทำงาน:
      สิ่งที่ต้องการให้ทำ:
      break;
   default:
     สิ่งที่ต้องการให้ทำ
        break;
```

ลูป Loop

```
รูปแบบลูป For
for (ค่าเริ่มตัน; เงื่อนไข ;ส่วนเปลี่ยนแปลงค่า)
{
คำสั่ง;
```

- -ค่าเริ่มต้น เป็นส่วนกำหนดค่าเริ่มต้นการทำงานของลูป for
- -เงื่อนไข เป็นส่วนกำหนดเงื่อนไขในการวนทำคำสั่งในลูป for
- -ส่วนเปลี่ยนแปลงค่า เป็นส่วนการเปลี่ยนแปลงค่าในการวนทำคำสั่งในลูป for

au Loop

ตัวอย่างคำสั่งลูป for

```
int result=0;
for(int i=1 ; i<=8; i++)
{
    result += i;
}</pre>
```

จากโค๊ดตัวอย่างค่าเริ่มต้นของตัวนับ i = 1 และทุกครั้งที่วนทำคำสั่งในบล็อกของ for ก็จะเพิ่มค่าตัวนับขึ้นทีละ 1 ค่า และทุกครั้งก่อนทำคำสั่งในบล็อก เงื่อนไข i<=8 จะต้องเป็นจริงทุกครั้ง ก้าเป็นเท็จโปรแกรมหลุดออก จากลูป for ทันที นั่นคือวนทำงานที่ i=1,2,3,4,5,6,7 และ 8 ในแต่ละรอบจะนำค่า i ไปบวกเพิ่มสะสมในตัวแปร result ซึ่งก็คือ

```
result = 1+2+3+4+5+6+7+8
reslut = 36
```

au Loop

ตัวอย่างการใช้ break ออกจากลูป for

```
int result=0;
for(int i=1 ; i<=8; i++)
{
    result += i;
    if (i==4)
    {
        break;
    }
}</pre>
```

จากโค๊ดตัวอย่างค่าเริ่มต้นของตัวนับ i = 1 และทุกครั้งที่วนทำคำสั่งในบล็อกของ for ก็จะเพิ่มค่าตัวนับขึ้นทีละ 1 ค่า และทุกครั้งก่อนทำคำสั่งในบล็อก เงื่อนไข i<=8 จะต้องเป็นจริงทุกครั้ง ถ้าเป็นเท็จโปรแกรมหลุดออกจากลูป for ทันที นั่นคือวนทำงานที่ i=1,2,3 และ 4 ในแต่ละรอบจะนำค่า i ไปบวกเพิ่มสะสมในตัวแปร result เมื่อเจอเงื่อนไข if(i==4) เป็นจริงจะหลุดออกจากลูป for ด้วยคำสั่ง break

```
result = 1+2+3+4
reslut = 10
```

au Loop

รูปแบบลูป while

```
while(เงื่อนไข)
{
คำสั่ง;
}
```

-เงื่อนไข เป็นส่วนกำหนดเงื่อนไขในการวนทำคำสั่งภายในลูป while โดยถ้าเงื่อนไขเป็นจริง จะทำงานภายในบล็อกคำสั่ง while และวนกลับไปตรวจสอบเงื่อนไขอีกครั้ง ถ้าเมื่อไหร่ ก็ตามที่เงื่อนไขเป็นเท็จโปรแกรมจะหลุดออกจากลูป while ทันที

ลูป Loop

ตัวอย่างคำสั่งลูป while

```
int count=5;
int result=0;
while(count)
{
    result += count;
    count--;
}
```

จากโค๊ดตัวอย่างตัวแปร count เริ่มต้นที่ 5 และทุกครั้งที่วนทำคำสั่งในบล็อกของ while ก็จะลดค่าลงครั้งละ 1 ค่า หลังจากการบวกค่าสะสมของตัวแปร count จนกระทั่งค่าตัวแปร count ถูกลดค่าลงจนเป็น 0 จะทำ ให้ตำแหน่งเงื่อนไข while เป็น 0 ตามไปด้วย ทำให้โปรแกรมหลุดออกจากลูป while ทันที นั่นคือวนทำงานที่ count=5,4,3,2,และ 1 ในแต่ละรอบจะนำค่า count ไปบวกเพิ่มสะสมในตัวแปร result ซึ่งก็คือ

result = 5+4+3+2+1reslut = 15

ลูป Loop

ตัวอย่างการใช้ break ออกจากลูป while

```
int count=5;
int result=0;
while(count)
{
          result += count;
          if(count==3)
          {
                break;
          }
          count--;
}
```

จากโค๊ดตัวอย่างตัวแปร count เริ่มตันที่ 5 และทุกครั้งที่วนทำคำสั่งในบล็อกของ while ก็จะลดค่าลงครั้งละ 1 ค่า หลังจากการบวกค่าสะสมของตัวแปร count จนกระทั่งค่าตัวแปร count ถูกลดค่าลงจนเป็น 3 จะทำ ให้ตำแหน่งเงื่อนไข if(count==3) เป็นจริง ทำให้โปรแกรมหลุดออกจากลูป while ด้วยคำสั่ง break นั่นคือวน ทำงานที่ count=5,4 และ 3 เท่านั้น ในแต่ละรอบจะนำค่า count ไปบวกเพิ่มสะสมในตัวแปร result ซึ่งก็คือ result =5+4+3 reslut = 12

การสร้าง FUNCTION

รูปแบบ function แบบไม่มีการรับค่าและคืนค่า

```
void function_name()
{
คำสั่ง;
}
```

-void คือคีย์เวิร์ดส่วนที่แจ้งว่าฟังก์ชั่นนี้ไม่มีการคืนค่าจากการประมวลผลใดๆออกมาจากฟังก์ชั่น -function_name คือชื่อฟังก์ชั่นซึ่งจะต้องให้ตรงกับหลักการตั้งชื่อฟังก์ชั่น กายในบล็อกปีกกา{} ของฟังก์ชั่นให้ทำการบรรจุชุดคำสั่งต่างๆได้ตามต้องการ

การสร้าง FUNCTION

รูปแบบ function แบบมีการรับค่าแต่ไม่มีการคืนค่า

```
void function_name(var1_type var1,var2_type var2, var3_type var3,...)
{
 คำสั่ง;
 ......
}
```

- -void คือคีย์เวิร์ดส่วนที่แจ้งว่าฟังก์ชั่นนี้ไม่มีการคืนค่าจากการประมวลพลใดๆออกมาจากฟังก์ชั่น
- -var1_type, var2_type, var3_type,.. คือชนิดข้อมูลของตัวแปรอะกิวเมนต์ที่มารับค่าเข้าไปประมวลผลภายใน ฟังก์ชั่น
- -var1, var2, var3,.. คือชื่อของตัวแปรอะกิวเมนต์ที่มารับค่าเข้าไปประมวลพลภายในฟังก์ชั่น
- -ภายในบล็อกปีกกา{} ของฟังก์ชั่นให้ทำการบรรจุชุดคำสั่งต่างๆได้ตามต้องการ

การสร้าง FUNCTION

รูปแบบ function แบบมีการรับค่าและการคืนค่า

```
return_type function_name(var1_type var1,var2_type var2, var3_type var3,...)
               คำสั่ง:
               return value;
-return_type คือชนิดข้อมูลที่มีการคืนค่าออกมาจากฟังก์ชั่น
-var1_type, var2_type, var3_type,.. คือชนิดข้อมูลของตัวแปรอะกิวเมนต์ที่มารับค่าเข้าไปประมวลผลภายในฟังก์ชั่น
-var1, var2, var3,.. คือชื่อของตัวแปรอะกิวเมนต์ที่มารับค่าเข้าไปประมวลพลภายในฟังก์ชั่น
-ภายในบล็อกปีกกา ของฟังก์ชั่นให้ทำการบรรจุชุดคำสั่งต่างๆได้ตามต้องการ
-return คือคำสั่งคืนค่าและออกจากฟังก์ชั่น
-value คือค่าของข้อมูลที่คืนออกมาจากฟังก์ชั่นซึ่งจะต้องสอดคล้องกับ return_type
```